

Diskussion i Rigsdagen, hvor ens Ord skal stilles paa Skruer uden Hensyn til, hvad der bliver sagt. Det ærede Medlem kan ikke være uvidende om — jeg fremhævede det udtrykkeligt, da jeg første Gang havde Ordet —, at det var i sidste Øjeblik, Rigsadvokaten traf sin Afgørelse, og efter det Tidspunkt kunde jeg ikke forandre den. Det er ikke mig, som har ladet Fristen hengaa, men Rigsadvokaten traf sin Afgørelse i sidste Øjeblik. Det, jeg kunde have gjort, var, at jeg paa Forhaand havde sagt: Jeg ved ikke, hvad din Afgørelse gaar ud paa, men uden Hensyn til, om den gaar ud paa det ene eller det andet, vil jeg have Sagen forelagt Højesteret, men det vilde være en Indgriben, som jeg vilde finde urigtig, fordi den kunde siges at være sket af partipolitiske Grunde.

Niels Petersen: Jeg forstaar ikke, at det skulde være at fordreje Sagen, eller hvilket Udtryk det nu var, den højtærede Justitsminister brugte, at jeg gør opmærksom paa, at ifølge Retsplejelovens udtrykkelige Bestemmelse kan Justitsministeren træffe Afgørelse, han kan, paa hvilket Tidspunkt han vil, foretage Henvendelser til Rigsadvokaten, og at det, hvis Rigsadvokaten skulde være af en anden Mening, er hans Mening, der skulde være afgørende og bestemmende. Det var det, jeg sagde første Gang, og det var det, den højtærede Minister erklærede, at jeg baade i Egenskab af Rigsdagsmand og Jurist skulde vide var forkert. Jeg gentager mine Udtalelser, de er rigtige til Punkt og Prikke.

I. A. Hansen: Af den højtærede Justitsministers Svar til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremgaar det, at den fungerende Rigsadvokat overfor Ministeren har erkendt, at hans Udtalelser til „Politiken“ af 24. November ikke har været tilstrækkelig gennemtænkt og ikke indeholdt den egentlige og afgørende Motivering af, at Dommen ikke er blevet appelleret. Ved den Erklæring fra den fungerende Rigsadvokat erkendes det af selve den Mand, der har fremsat den paagældende Udtalelse, at den har været ufuldstændig med Hensyn til den Motivering, som var

fremsat, og den højtærede Justitsminister har derfor haft meget let ved at afgive det Svar, han har afgivet i Dag. Han har overhovedet ikke kunnet give andet Svar end det, at han ligesom den fungerende Rigsadvokat erkender, at Motiveringen, der var fremsat i „Politiken“ af 24. November, ikke har været fyldestgørende. Dette er Baggrunden, paa hvilken vi forhandler om de stillede Dagsordener. Det er Baggrunden for den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og som lyder saaledes: „Idet Folketinget udtaler sin Tilfredshed med, at Justitsministeren ikke billiger den i et Interview offentlig fremsatte Motivering af at undlade Appel i Sagen mod Direktør Harald Plum, gaar Tinget over til Dagsordenen.“ Jeg maa ligesom den højtærede Justitsminister finde, at det er en meget uheldig Form for en Udtalelse af dette Ting. Jeg kan ikke tiltræde denne Dagsorden, men maa fastholde min Anbefaling af at stemme for den af mig stillede Dagsorden. I Virkeligheden er der mellem det to Dagsordener, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og mig, kun en Forms-forskel; i Realiteten siger de det samme: at den højtærede Justitsminister i Dag har givet et tilfredsstillende Svar; men den Form, der er valgt i vor Dagsorden, forekommer mig mere i Overensstemmelse med den Situation, der foreligger efter den fungerende Rigsadvokats Udtalelser til den højtærede Justitsminister, og jeg skal derfor anbefale at stemme for den af mig stillede Dagsorden.

Stauning: De Paastande paa Overgang til Dagsordenen, der nu er fremsat, er jo gentagne Gange omtalt af de ærede Forslagsstillere. Jeg skal kun bemærke, at det er jo en lidt ejendommelig Situation. Jeg kan huske, at en Gang, i Fjor vel sagtens, var der megen Glæde i Venstres og de Konservatives Lejr over, at der ved en Forespørgselsdebat stilledes to Forslag til Dagsordener fra henholdsvis Radikale og Socialdemokrater; man syntes, det var forfærdeligt morsomt, at de to Oppositionspartier ikke kunde enes om en Dagsorden, og man skrev om det i Ugeavis i Venstres